

Η δική μας δοκιμασία και των άλλων

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τελικά θα έλεγα ότι η δοκιμασία είναι μία πραγματικότητα που έχουμε το δικαίωμα, αν μπορούμε, ν' αποφύγουμε. Είναι ένα πρόβλημα που δικαιούμαστε να το επιλύσουμε, αν είναι δυνατόν. Όμως πρέπει να υποτασσόμαστε μπροστά στο μυστήριο της δοκιμασίας και να τη χρησιμοποιήσουμε για την πνευματική μας πρόοδο.

Αν δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε την προσωπική μας δοκιμασία, δεν θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε ούτε τη δοκιμασία των άλλων. Μπορούμε όμως, παρά ταύτα, να δοκιμάσουμε να τους βοηθήσουμε να υπομείνουν τη δοκιμασία τους. Μάλιστα είναι καθήκον μας να το κάνουμε αυτό, γιατί ο Κύριος μας κάλεσε να γίνουμε συνεργοί του, να βοηθούμε τον πλησίον. Χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα να θεραπεύσουμε, έχουμε το καθήκον να κάνουμε ό,τι μας είναι δυνατόν, προκειμένου να βοηθήσουμε τον πλησίον μας. Ας σκεφτούμε εκείνους τους τέσσερις που έφεραν ενώπιον του Κυρίου τον παράλυτο της Καπερναούμ. Θα μπορούσαν να περιμένουν προκειμένου να συναντηθούν να τον Κύριο, αλλά αυτοί ένιωσαν την ανάγκη να οδηγήσουν όσο το δυνατόν συντομότερα το φίλο τους μπροστά στον Κύριο, για να θεραπευθεί. Ήξεραν ότι οι ίδιοι δεν μπορούσαν να τον θεραπεύσι

Πηγή: «Ο

Χωρίς φως, φωτισμένος»

Μετάφραση- επιμέλεια:

Πρωτοπρ. Κωνσταντίνος Καραϊσαρίδης

Εκδόσεις ΑΘΩΣ